

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 92/2008

Μεταξύ:

INTELI-SCAPE LTD

Αιτούντων

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

κ. Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
κ. Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
κ. Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
κ. Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
κ. Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτούντες:

INTELI-SCAPE LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Σωτήρη Δράκο, Δικηγόρο
2. κο Λούη Ηλιάδη, Διευθυντή αιτούσας εταιρείας
3. κα Κατερίνα Νεοφύτου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Δημήτρη Εγγλεζάκη, Πρώτο Λειτουργό Εκπαίδευσης
2. κο Χρίστο Ρουσιά, Λειτουργό Τμήματος Πληροφορικής
3. κο Δημήτρη Νικολάου, Λειτουργό Τμήματος Πληροφορικής
4. κα Μαρία Χρίστου, Λειτουργό Τμήματος Πληροφορικής

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 29 Απριλίου, 2009

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή (92/2008) η εταιρεία Inteli-Scare Ltd, στο εξής η Αιτήτρια, προσβάλλει την απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής (Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού), στο εξής Α.Α., να κατακυρώσει την υποπαρτίδα Δ16 (Μαθαίνω να κυκλοφορώ με ασφάλεια) του διαγωνισμού με αρ. ΕΠ 05/08 «*Εξασφάλιση έτοιμου Εκπαιδευτικού Λογισμικού (Ε.Λ.) για μαθήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης (συμπεριλαμβανομένης της Προδημοτικής και της Ειδικής Εκπαίδευσης) και για μαθήματα Γυμνασιακού Κύκλου της Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης*» σε άλλο προσφοροδότη.

B. Σε συντομία τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

1. Ο πιο πάνω διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. στις 11.7.2008. Είναι ανοικτός διαγωνισμός δύο φακέλων για τη σύναψη σύμβασης προμηθειών εκτιμημένης αξίας €3.206.000- με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα οικονομική προσφορά. Η Αιτήτρια υπέβαλε προσφορά μόνο για την υποπαρτίδα Δ16.

2. Μετά την ολοκλήρωση του προκαταρκτικού ελέγχου, η πενταμελής Επιτροπή Αξιολόγησης με τη βοήθεια 32 τριμελών «Ad-Hoc» Επιτροπών Συμβούλων με ειδικές γνώσεις στο αντικείμενο του κάθε μαθήματος προχώρησε στην τεχνική αξιολόγηση σε συνεδρίες που πραγματοποιήθηκαν από τις 29.9.2008-6.10.2008.

3. Η Επιτροπή Αξιολόγησης κατέληξε ομόφωνα στα συμπεράσματα που παρουσιάζονται στις σελ. 15-18 της Έκθεσης Τεχνικής Αξιολόγησης.

4. Στις 14 Οκτωβρίου, 2008 ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Προσφορών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, με επιστολή του με αρ. φακ. 13.34.01.2.30 και 13.25.18.2.16 πληροφόρησε το Συντονιστή της Επιτροπής Αξιολόγησης ότι το Συμβούλιο Προσφορών, στη Συνεδρία του της 14ης Οκτωβρίου, 2008, έχει επιβεβαιώσει και υιοθετήσει τις βαθμολογίες της Τεχνικής Αξιολόγησης που

ετοιμάστηκαν από την Επιτροπή και τους εξουσιοδοτεί να προχωρήσουν στη διαδικασία αξιολόγησης του οικονομικού μέρους της προσφοράς.

5. Σε συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 24 Οκτωβρίου, 2008, το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού αποφάσισε να υιοθετήσει τις βαθμολογίες της Οικονομικής Αξιολόγησης που έγιναν από την αρμόδια Επιτροπή Αξιολόγησης και να κατακυρώσει τα λογισμικά στους οικονομικούς φορείς όπως αυτά φαίνονται στον πίνακα που περιλαμβάνεται στο έγγραφο με αρ. φακ. 13.34.01.2.30 και ημερομηνία 22.10.2008 για το συνολικό ποσό των €2.438.793,94 + Φ.Π.Α.. Ειδικότερα για την υποπαρτίδα Δ16, «Μαθαίνω και κυκλοφορώ με ασφάλεια», για την οποία υπέβαλε προσφορά και η Αιτήτρια, επιτυχών οικονομικός φορέας είναι η εταιρεία HS DATA για το ποσό των €109.180.-.

6. Η Α.Α. με επιστολή της ημερομηνίας 24 Οκτωβρίου, 2008 πληροφόρησε την Αιτήτρια για τα αποτελέσματα του διαγωνισμού και συγκεκριμένα ότι το λογισμικό της για την υποπαρτίδα Δ16 έχει αποκλειστεί της πάρα πέρα αξιολόγησης (της οικονομικής αξιολόγησης) λόγω απόκλισης από τις τεχνικές προδιαγραφές.

Συγκεκριμένα η πιο πάνω προσφορά στο στάδιο της τεχνικής αξιολόγησης δεν συγκέντρωσε το ελάχιστο απαιτούμενο 60% της βαθμολογίας για την κάθε ομάδα προδιαγραφών Α, Β και Γ (όρος 9.3 του Μέρους Α των εγγράφων του διαγωνισμού).

7. Η Αιτήτρια στις 17.11.2008 καταχώρησε την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή προσβάλλοντας την πιο πάνω απόφαση. Η Προσφυγή εξετάστηκε σε συνεδρία της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών (Α.Α.Π.) που έγινε στα γραφεία της στις 6 Φεβρουαρίου, 2009. Δέον να σημειωθεί ότι στις 17.11.2008 η Α.Α.Π. σε σχετική συνεδρία της εξέδωσε διάταγμα προσωρινού μέτρου (που είχε ζητηθεί από την Αιτήτρια) και στις 19.11.2008 παρέτεινε την ισχύ του μέχρι την τελική απόφαση επί της Ιεραρχικής Προσφυγής 92/2008.

Γ. Κατά την ενώπιόν μας διαδικασία η Αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι η μέθοδος της τεχνικής αξιολόγησης που ακολουθήθηκε από την Α.Α. «*πρώτον προσκρούει στους όρους του διαγωνισμού και δεύτερο δεν υπάρχει τρόπος να το ελέγξουμε*».

Συγκεκριμένα υποστήριξε ότι «η διαδικασία αξιολόγησης που ακολουθήθηκε ήταν βάσει κριτηρίων μη τεθέντων εκ των προτέρων στους όρους του διαγωνισμού». Επίσης ισχυρίζεται ότι η χρήση της βαθμολογίας 0,1,2 και 3 από τις Ad-Hoc Επιτροπές, για κάθε ένα κριτήριο που αντιστοιχεί στη μηδενική, ελάχιστη, μερική και μέγιστη πληρότητα του κάθε κριτηρίου, αντίστοιχα, «διαφοροποιεί τη βαρύτητα του επιμέρους κριτηρίου, αφού το επιμέρους κριτήριο μπορεί να είναι μεγάλης ή μικρής σημασίας και έτσι η ελάχιστη/μερική/μέγιστη πληρότητα του είναι σχετική προς το ολικό όφελος»,(η υπογράμμιση δική μας).

Ακόμη η Αιτήτρια υποστηρίζει ότι έλειπε το αντικειμενικό κριτήριο που θα μπορούσε να ελεγχθεί και αντ' αυτού τέθηκαν υποκειμενικά κριτήρια και η αξιολόγηση διεκπεραιώθηκε σε πολύ σύντομο χρόνο, τόσο σύντομο που είναι αδύνατο να έχουν εξετασθεί τα υπό αναφορά λογισμικά. Σε 5 ώρες, ανέφερε χαρακτηριστικά η Αιτήτρια, οι τριμελείς επιτροπές εξέτασαν τρία λογισμικά προγράμματα με 73 ξεχωριστά κριτήρια.

Ανέφερε ακόμα ότι «η μη νενομισμένη διαδικασία αξιολόγησης που ακολουθήθηκε είναι ουσιώδης και διαφοροποιεί το αποτέλεσμα» και για να αποδείξει τη θέση της αυτή αξιολογεί το λογισμικό που υπέβαλε με ένα ΝΑΙ ή ένα ΟΧΙ ανάλογα εάν πληροί ή όχι το κάθε επιμέρους κριτήριο και ισχυρίστηκε ότι αν αξιολογείτο το λογισμικό της στα πλαίσια αυτής της λογικής, δηλαδή αντί των 4 βαθμίδων να ήσαν δύο (δηλαδή αντί το 0 και 1 να ήτο μόνο ο βαθμός 0 που θα αντιστοιχούσε στο Όχι και αντί το 2 και 3 να ήτο ο βαθμός 1 που θα αντιστοιχούσε στο Ναι), τότε το λογισμικό τους θα συγκέντρωνε τη βαθμολογία που απαιτείτο και για τις τρεις ομάδες και θα προχωρούσε στην οικονομική αξιολόγηση.

Ειδικότερα και αναφερόμενη η Αιτήτρια σε παρατήρηση ότι δεν ήταν ένα άτομο που βαθμολογούσε, αλλά τριμελής επιτροπή αποτελούμενη από ειδικούς εμπειρογνώμονες, είπε ότι δεν είναι ο αριθμός που καθορίζει το δίκαιο αλλά η διαδικασία η οποία οδηγεί σε καθορισμό του αποτελέσματος. Δηλαδή έπρεπε να καθοριστούν εκ των προτέρων συγκεκριμένα και αντικειμενικά κριτήρια τα οποία όταν ελλείπουν, σύμφωνα πάντα με την Αιτήτρια, δεν μπορούν να αντικατασταθούν με την υποκειμενική σκέψη του κάθε ενός χωρίς να μπορεί η Α.Α.Π. να το ελέγξει.

Σε παρατήρηση ότι το σύστημα που ακολουθήθηκε, είναι ένα σύστημα αξιολόγησης, ο δικηγόρος της Αιτήτριας διαφώνησε και για παράδειγμα ανέφερε ότι ο χαρακτηρισμός/βαθμολογία «καθόλου» (δηλαδή 0) σε σύγκριση με το χαρακτηρισμό/βαθμολογία «ελάχιστο» (δηλαδή 1) είναι τόσο οριακή η διαφορά τους που δύσκολα μπορεί η Αρχή να κρίνει το ελάχιστο ή το μηδέν.

Δ. Η Α.Α. αντικρούοντας τα επιχειρήματα της Αιτήτριας παρέπεμψε στους όρους του διαγωνισμού και ειδικότερα στη διαδικασία διενέργειας του διαγωνισμού όπου στις σελίδες 28 και 29 από 33 (όρος 9.3) παρατίθεται η διαδικασία και ο τρόπος αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών. Όπως φαίνεται από το σχετικό πίνακα τα κριτήρια αξιολόγησης έχουν κατηγοριοποιηθεί σε τρεις ομάδες (Α, Β και Γ ομάδα) και σε κάθε ομάδα εδόθη η ανάλογη βαρύτητα. Η Α.Α. τόνισε ότι τα επιμέρους αυτά κριτήρια είχαν δημοσιοποιηθεί και περιλαμβάνονται στα έγγραφα των προσφορών. Για σκοπούς αξιολόγησης των προσφορών συστάθηκαν ομάδες από ειδικούς σε κάθε θέμα για να βοηθούν ως σύμβουλοι τις ομάδες αξιολόγησης.

Όσον αφορά την κλίμακα βαθμολόγησης (0,1,2 και 3) η Α.Α. ισχυρίζεται ότι *«εκάναμε αυτή τη διαβάθμιση για να είμαστε πιο δίκαιοι και να μην επιτρέψουμε οποιαδήποτε διαφθορά»* και σκοπός της ήταν όπως η περίπτωση κάθε προσφοροδότη τύχει ακριβώς της πραγματικής αξιολόγησης, στην οποία αντιστοιχούσε το λογισμικό το οποίο υπέβαλε και εξήγησε τη λογική της κλίμακας βαθμολόγησης.

Συγκεκριμένα όπως εξήγησαν το μηδέν (0) ερμηνεύεται ότι ο προσφοροδότης αποτυγχάνει εντελώς, ενώ το 3 είναι ο υπέρτατος βαθμός επιτυχίας που μπορεί να υπάρχει. Ενδιάμεσα είναι το 1 και 2 όπου το 1 σημαίνει ότι το λογισμικό ανταποκρίνεται ελάχιστα ενώ το 2 ότι ανταποκρίνεται/ισχύει μερικώς, δηλαδή ισχύει, πολύ περισσότερο από το 1 αλλά δεν είναι ακόμη ο υπέρτατος βαθμός.

Εξάλλου όπως αναφέρθηκε από την Α.Α. η πιο πάνω μέθοδος αξιολόγησης είναι συνήθης μέθοδος σε περιπτώσεις ερευνών και αξιολόγησης και τόνισαν ότι *«δεν εβάλαμε ένα άτομο να κάμει αυτή την εργασία, εβάλαμε τριμελείς επιτροπές και το αποτέλεσμα ήταν ο μέσος όρος των κρίσεων των τριών»* και τόνισαν ότι οι τριμελείς

αυτές «Ad-Hoc» επιτροπές αποτελούντο από ειδικούς Συμβούλους με προσόντα, πτυχία και μεταπτυχιακά και είχαν στη διάθεσή τους τη συγκεκριμένη «διαβάθμιση» στη βαθμολόγηση, κατά την αξιολόγηση.

Ε. Αφού ακούσαμε και μελετήσαμε τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα των δύο πλευρών και λάβαμε υπόψη όλα τα στοιχεία που προκύπτουν από το διοικητικό φάκελο εξετάζουμε εάν η Α.Α. με την απόφασή της παραβιάζει οποιαδήποτε διάταξη του ισχύοντος δικαίου και συγκεκριμένα εξετάζουμε κάθε στάδιο και ενέργεια της Α.Α. και ειδικότερα τις ενέργειες/παραλείψεις της Α.Α. που αναφέρει η Αιτήτρια, για να διαπιστώσουμε εάν υπάρχει οποιαδήποτε τέτοια παραβίαση του ισχύοντος δικαίου.

Σε πρώτο στάδιο εξετάζουμε τον ισχυρισμό της Αιτήτριας ότι η μέθοδος αξιολόγησης των προσφορών προσκρούει στους όρους του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα στο Μέρος Α «Οδηγίες προς Οικονομικούς Φορείς» και όσον αφορά στη διαδικασία διενέργειας του διαγωνισμού και ειδικότερα στον όρο 9.3 (σελ. 28-29 από 33 των Όρων του Διαγωνισμού), αναφέρεται λεπτομερώς η διαδικασία αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών και σε σχετικό πίνακα παρατίθενται οι συντελεστές βαρύτητας (%) για κάθε μια από τις τρεις κατηγορίες κριτηρίων αξιολόγησης (Ομάδες Α, Β και Γ). Περαιτέρω η Ομάδα Β (Γενικές Προδιαγραφές) αναλύεται σε τρεις υποομάδες κριτηρίων (1,2 και 3) με τους αντίστοιχους συντελεστές βαρύτητας εκάστης.

Στον όρο 9.3 αναφέρεται ότι κάθε επιμέρους κριτήριο (όπως αυτό παρουσιάζεται αναλυτικά στο έντυπο 12 του προσαρτήματος των Εγγράφων του Διαγωνισμού) θα έχει την ίδια βαρύτητα για τη διαμόρφωση του βαθμού του κριτηρίου στο οποίο ανήκει. (Η υπογράμμιση δική μας.)

Είναι θέση της Αιτήτριας ότι θα έπρεπε να δοθεί συντελεστής βαρύτητας διαφορετικός για κάθε επί μέρους κριτήριο και ότι η χρήση της βαθμολογίας 0,1,2 και 3 «διαφοροποιεί τη βαρύτητα του επιμέρους κριτηρίου αφού το επιμέρους κριτήριο μπορεί να είναι μεγάλης ή μικρής σημασίας και έτσι η ελάχιστη/μερική/μέγιστη πληρότητα του είναι σχετική προς το ολικό όφελος». (Η υπογράμμιση δική μας.)

Με βάση τους όρους του διαγωνισμού όπως πιο πάνω παρατίθενται, ο πιο πάνω ισχυρισμός της Αιτήτριας δεν έχει βάση διότι δεν μπορεί τα επιμέρους κριτήρια να είναι μεγάλης ή μικρής σημασίας (όπως ισχυρίζεται η Αιτήτρια) αφού η Α.Α. καθόρισε στους όρους του διαγωνισμού (όρος 9.3) ότι τα επιμέρους κριτήρια θα έχουν την ίδια βαρύτητα, οπότε δεν έχει έρεισμα και ο ισχυρισμός ότι η χρήση της βαθμολογίας 0,1,2 και 3 «διαφοροποιεί τη βαρύτητα του επιμέρους κριτηρίου». Θα μπορούσε η Α.Α. να δώσει συντελεστή βαρύτητας διαφορετικό για κάθε επί μέρους κριτήριο, όμως στην προκείμενη περίπτωση έκρινε και καθόρισε στις οδηγίες της προς τους οικονομικούς φορείς ότι τα επιμέρους κριτήρια (που στο σύνολό τους ήταν μεγάλος αριθμός) κάθε υποομάδας/ομάδας θα έχουν την ίδια βαρύτητα για τη διαμόρφωση του κριτηρίου στο οποίο ανήκει (αυτό που δεν καθόρισε είναι η κλίμακα βαθμολόγησης της πληρότητας των επιμέρους κριτηρίων που θα αναφερθούμε στη συνέχεια).

Σε δεύτερο στάδιο εξετάζουμε την κλίμακα βαθμολόγησης (0,1,2 και 3) των επιμέρους κριτηρίων και τη σχετική τοποθέτηση και ισχυρισμούς της Αιτήτριας. Με βάση τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου και το αντικείμενο της αξιολόγησης παρατηρούμε ότι δεν παρουσιάζονται στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι δεν προσφερόταν αυτός ο τρόπος αξιολόγησης. Κάποιος άλλος φορέας μπορούσε να ισχυριστεί ότι θα εξαγόnton καλύτερα αποτελέσματα εάν υπήρχαν περισσότερες διαβαθμίσεις από τις τέσσερις ενώ η Αιτήτρια ισχυρίζεται ότι δύο διαβαθμίσεις ήταν αρκετές. Ποιος είναι αυτός που θα το κρίνει; Ασφαλώς ο καλύτερος κριτής με βάση τη Νομολογία μας είναι η Α.Α. που διαθέτει τους ειδικούς και τους εμπειρογνώμονες αναφορικά με τα θέματα του παρόντος διαγωνισμού, εκτός εάν διαπιστωθεί πλάνη της Α.Α. ή ότι υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας. Όμως στην προκείμενη περίπτωση δεν απεδείχθη κάτι τέτοιο αντίθετα, όπως έχουμε παρατηρήσει στον όρο 9.3.4 καθορίζεται ότι –

«Η βαθμολογία κάθε επιμέρους κριτηρίου προκύπτει από το μέσο όρο της βαθμολογίας των μελών του Αρμοδίου Οργάνου (η υπογράμμιση δική μας). Στη συνέχεια η βαθμολογία αυτή σταθμίζεται με το συντελεστή βαρύτητας του κριτηρίου στο οποίο ανήκει (όπως φαίνεται στον πιο πάνω πίνακα) και στρογγυλοποιείται στα 3 δεκαδικά ψηφία.

Προσθέτοντας το σταθμισμένο βαθμό κάθε κριτηρίου της κάθε ομάδας προδιαγραφών (Α, Β και Γ, όπως φαίνονται στον πιο πάνω πίνακα) προκύπτει η συνολική βαθμολογία της ομάδας προδιαγραφών.

Μια προσφορά δεν θα προχωρήσει στο στάδιο αξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς, αν στην τεχνική αξιολόγηση δεν συγκεντρώσει το 60% της κάθε ομάδας προδιαγραφών (Α, Β και Γ, όπως φαίνονται στον πιο πάνω πίνακα)».

Με βάση τα πιο πάνω αναφερόμενα στον όρο 9.3.4 διαπιστώνεται ότι η Αιτήτρια γνώριζε ότι **θα βαθμολογούνται** τα επιμέρους κριτήρια και ότι η βαθμολογία κάθε επιμέρους κριτηρίου θα προέκυπτε από το μέσο όρο της βαθμολογίας των μελών του αρμοδίου οργάνου. Είναι παραδεκτό ότι **δεν δόθηκε εκ των προτέρων στους οικονομικούς φορείς η κλίμακα βαθμολόγησης**, δηλαδή οι διαβαθμίσεις που θα είχαν ενώπιόν τους τα μέλη των Επιτροπών αν θα ήταν δύο (δηλαδή ναι ή όχι) ή τρεις ή περισσότερες, όμως η Αιτήτρια δεν παρουσίασε πειστικά στοιχεία ότι το γεγονός αυτό προδίκασε το αποτέλεσμα, ούτε ότι θα ήταν διαφορετικό, ούτε ισχυρίστηκε ότι θα είχε ως αποτέλεσμα η Αιτήτρια ή οποιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας (αν γνώριζε εκ των προτέρων την κλίμακα βαθμολόγησης) να προέβαινε σε κάποιες ενέργειες, δηλαδή θα τροποποιούσε το λογισμικό που θα παρέδιδε κατά τέτοιο τρόπο που τελικά θα διαφοροποιείτο προς όφελος της η σχετική βαθμολόγηση του λογισμικού που παρέδωσε. Η κλίμακα βαθμολόγησης δεν ήταν γνωστή πριν την υποβολή των προσφορών σε όλους τους οικονομικούς φορείς και όχι μόνο στην Αιτήτρια.

Η Α.Α. δεν καθόρισε την κλίμακα βαθμολόγησης στα έγγραφα του διαγωνισμού, όμως καθόρισε στους όρους της προσφοράς ότι η **βαθμολογία κάθε επί μέρους κριτηρίου θα είναι το αποτέλεσμα του μέσου όρου της βαθμολογίας των μελών που θα αξιολογούσαν**. Δηλαδή σαφέστατα, με βάση τα έγγραφα του διαγωνισμού, φαίνεται ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης θα αποτελείτο από πέραν του ενός ατόμου και δεν απέκλειε οι διαβαθμίσεις στη βαθμολογία των κριτηρίων να είναι πέραν των δύο. Αντίθετα, αφού αναφέρεται σε βαθμολογία που θα αποφάσιζε το κάθε μέλος της επιτροπής πιο εύκολα θα μπορούσε να κρίνει κάποιος ότι η κλίμακα βαθμολόγησης δεν θα ήταν ναι ή όχι αλλά αριθμοί χωρίς κατ' ανάγκη να περιορίζονται σε δύο (για παράδειγμα 0 για το όχι και 1 για το ναι).

Με όσα πιο πάνω αναφέρονται οι ισχυρισμοί της Αιτήτριας ότι η αξιολόγηση έπρεπε να πραγματοποιηθεί με ένα Ναι ή ένα Όχι ανάλογα αν το λογισμικό πληρούσε το κριτήριο ή όχι και ότι όφειλε η Α.Α. να ενημερώσει τους φορείς πριν την υποβολή της προσφοράς για τη συγκεκριμένη κλίμακα βαθμολόγησης που θα ακολουθούσε, κρίνονται αβάσιμοι. Το γεγονός ότι οι προσφοροδότες δεν ήταν εκ των προτέρων ενήμεροι για την κλίμακα βαθμολόγησης, δεν μπορεί να προβάλλεται ως λόγος ακυρότητας της προσβαλλόμενης απόφασης, αφού ο καθορισμός της κλίμακας βαθμολόγησης δεν είναι επιλογή αυτών που θα βαθμολογηθούν/αξιολογηθούν αλλά της Επιτροπής Αξιολόγησης.

Το γεγονός ότι οι κλίμακες βαθμολογίας είχαν ορισθεί πριν ανοιχθούν οι προσφορές και η βαθμολόγηση των προσφοροδοτών για κάθε παρτίδα γινόταν από την ίδια «Ad-Hoc» ομάδα με τα ίδια κριτήρια, φανερώνει ότι δεν υπήρξε άνιση μεταχείριση των προσφοροδοτών. Εξάλλου τα κριτήρια και τα επιμέρους κριτήρια ήταν γνωστά πριν από την υποβολή των προσφορών.

Η Αιτήτρια, με βάση τους όρους του διαγωνισμού, (παρ. 5.2 του Μέρους Α των Οδηγιών προς τους οικονομικούς φορείς) είχε την ευκαιρία και το δικαίωμα στο κατάλληλο στάδιο να εκφράσει τις απόψεις της στην Α.Α. (για παράδειγμα αναφορικά με την ίση βαρύτητα που η Α.Α. καθόρισε για όλα τα επιμέρους κριτήρια της κάθε ομάδας ή τη μέθοδο βαθμολόγησης των επιμέρους κριτηρίων που θα υιοθετούσε) και αφού δεν το έπραξε τότε, δεν μπορεί να το επικαλείται σήμερα μετά την απόρριψη της προσφοράς της (περίπτωση εφαρμογής του δόγματος της επιδοκιμασίας και αποδοκιμασίας).

Με βάση όλα τα πιο πάνω δεδομένα δεν έχει έρεισμα ο ισχυρισμός της Αιτήτριας ότι ο έλεγχος των πράξεων της Α.Α. δεν είναι εφικτός και επιπρόσθετα κρίνουμε ότι δεν παραβιάζεται οποιαδήποτε αρχή ή διάταξη του ισχύοντος δικαίου.

Εξάλλου όπως αναφέρεται και στην υπόθεση **Λαμπριανίδης ν. Δήμου Λάρνακας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 664 –

«Το Δικαστήριο δεν ελέγχει θέματα τεχνικής φύσης που λήφθηκαν υπόψη από τη Διοίκηση στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, γιατί η Διοίκηση είναι ο

καλύτερος γνώστης και κριτής. Η κρίση της Διοίκησης σε ζητήματα τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων είναι γενικά ανέλεγκτη – (Βλ. **Antigoni G. Eraclidou and Another v. Compensation Officer, (Minister of Labour and Social Insurance)** (1968) 3 C.L.R.. 44, σελ. 54, **Stavrinou v. Republic** (1986) C.L.R. 1195)».

Το θέμα ακριβώς που εξετάζεται στην παρούσα υπόθεση αποτελεί ζήτημα τεχνικής φύσης και ειδικών γνώσεων. Η Αιτήτρια δεν κατάθεσε οποιαδήποτε στοιχεία με βάση τα οποία να διαπιστώνεται πλάνη ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Α.Α., αναφορικά με τη διαδικασία, τη μέθοδο, τον τρόπο αξιολόγησης των λογισμικών και την κλίμακα βαθμολόγησης των επί μέρους κριτηρίων που υιοθέτησε.

Ενόψει των πιο πάνω κρίνουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή είναι αβάσιμη και απορρίπτεται και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Α. επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.